

РЕШЕНИЕ

№ 923

гр. Бургас, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Кирил Гр. Стоянов
Таня Т. Русева Маркова

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Мариана Г. Карастанчева Въззивно гражданско дело № 20252100501635 по описа за 2025 година

Производството е по чл. 258 и следващите от ГПК и е образувано по повод въззивната жалба на Г. И. К. и М. Х. Е., чрез процесуалния им представител, против решението, постановено по гр. дело №. 272/2025 г. по описа на БРС, в частта, с която претенцията на въззивниците е отхвърлена за сумата над 90000 лева в полза на М. Е. и над 80000 лева в полза на Г. К., представляващи обезщетение за понесени неимуществени вреди, поради смъртта при трудова злополука на *** им Х. К., настъпила на 16.08.2024 г.

Твърди се, че решението е постановено в нарушение разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД и е необосновано, доколкото определеният размер на обезщетенията е занижен. Съдът не е взел предвид всички обстоятелства, при които е настъпила смъртта, съгласно Постановление № 4 от 1968 г. на Пленума на Върховния съд. Неправилно са тълкувани въпросите относно съвместното живеене и общото домакинство, наличие на изключителност на връзката с починалия, възрастта. Не е взет предвид и увеличаващият се инфлационен индекс в страната. Подробно се анализират доводи относно момента, към който следва да се определи размерът на обезщетението. Сочи се и нарушение нормата на чл. 236 от ГПК, както и на съдопроизводствените правила,

недопускайки съдебно психологична експертиза. Моли се за отмяна на решението в отхвърлителната част и уважаване на исковете изцяло, както и на основание чл.266, ал.3 от ГПК допускане назначаване на исканата психологична експертиза.

Постъпила е въззивна жалба и от ответното дружество „ГЕОПЛАН КЪНСТРАКШЪН“ ЕООД, с която се обжалва решението в уважителната му част. Сочи се, че същото е неправилно и необосновано в тази част и подробно се изтъкват доводи за наличие на хипотезата на чл.201 от КТ, предвиждаща, че отговорността на работодателя се изключва или намалява при умишлено причиняване на увреждането и допускане на груба небрежност на пострадалия. Подробно се обосновава твърдението за наличие на груба небрежност от пострадалия, който независимо, че е бил инструктиран за правилата за безопасност на труда и е имал обективна възможност да види поставения от работника на третото лице - помагач удължител или да сигнализира да го изключат, не е сторил това и започнал да размества пачките за насаждане, като с действията си само нарушил izolацията на кабела. Затова се настоява за отхвърляне на исковете или намаляване на претендираните обезщетения, отчитайки съпричиняването от страна на пострадалия.

Постъпила е въззивната жалба и от третото лице - помагач „ВИП СТРОЙ 89“ ЕООД, с която се атакува цитираното решение, като се навеждат доводи, че решението е незаконосъобразно в частта, относно обвързващите мотиви за отговорността на третото лице – помагач, както и във връзка с изводите на съда относно наличието на груба небрежност на пострадалия работник. На първо място се твърди, че отговорността по чл. 200 от КТ е специална и е приложима само спрямо работодателя на пострадалия работник, а третото лице в качеството на подизпълнител е изпълнявал строго ограничен кръг от дейности по договор с главния изпълнител и неговите служители не са участвали пряко или косвено в организацията на доставка и полагане на арматурните елементи. Изяснява се подробно отново механизма на трудовата злополука. Моли се за отмяна на решението в частта, относно обвързващите 2 мотиви на първоинстанционното решение.

Отговор на въззивната жалба на ответника е подала ищцата-въззивница, заедно с други „неучастващи в производството лица“, като се опровергава твърдението за наличието на груба небрежност в поведението на

пострадалия работник. Счита, че са налице доказани факти, опровергаващи твърдението, а именно липсата на предпазни средства (ръкавици), проверка на обекта от техническия ръководител, възникване на опасния фактор по време на работата от трето лице, липса на проведен целеви инструктаж. Цитира се съдебна практика, относно посочените елементи. Моли се за отхвърляне на въззивната жалба.

След преценка на събраните по делото доказателства и като обсъди съображенията на страните, Бургаският окръжен съд прие за установено следното :

Предявени са обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 200 ал. 1 КТ .

От представения препис – извлечение от акт за смърт на Х. Г. К. е видно, че същият починал на 16.08.2024 г. / представено е и съобщение за смърт от 17.02.2024г/ ,като ищите са негови ***/вж.представеното удостоверение за раждане на Х. К./.

Няма спор по делото, че по силата на трудов договор №25/22.08.2023г., сключен между Х. Г. К. и ответното дружество „Геоплан Кънстракшън“ ЕООД починалият е заемал длъжността „работник строителство сгради“, а посочено място на работа е било – „обект Мадика“ – Бургас“, като задълженията на работника били доразвити в утвърдената от работодателя длъжностна характеристика. Приложена е и въпросната длъжностна характеристика на работника, в която подробно били разписани основните му длъжностни задължения и отговорностите, присъщи на длъжността.

Представено е разпореждане №5104-02-127 от 15.11.2024 г., издадено от ТП на НОИ, гр. Бургас на основание чл.60, ал.1 от КСО въз основа на деклариране на злополука с вх. №5101-02-79 от 22.08.2024 г. на ТП на НОИ – Бургас от осигурителя „Геоплан Кънстракшън“ ЕООД, станала с Х. Г. К. на 16.08.2024 г. С разпореждането се приема, че инцидентът е трудова злополука на основание чл.55, ал.1 от КСО. Посочено било, че се касае за внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка с извършваната работа, като по време на армировъчни дейности, възложени му от работодателя на обект „Мадика“, гр. Бургас, на 16.08.2024 г., около 11, 17 ч. Х. К. е закачал за пореден път куката на крана за арматурна колона, лежаща на плочата, когато внезапно се е хванал за сърцето и паднал изпънат назад върху

друга пачка колони. Извиканата линейка го откарала до МБАЛ „Сърце и мозък“ ЕАД, гр. Бургас, където било установено, че е починал. В Протокол №5103-02.21/08.11.2024 г. за резултатите от разследване на злополуката въз основа на Съдебно – медицинска експертиза №173/2024 г. на отделение „Съдебна медицина“ към УМБАЛ Бургас АД и извода от направените анализи и измервания на предоставения удължител, намиращ се на плочата, било установено, че смъртта настъпила вследствие въздействие на електрически ток. В тази връзка е приложена и декларация за трудова злополука.Трудовата злополука е призната за такава с Разпореждане №5104-02-127 от 15.11.2024 г., което е издадено от ТП на НОИ, гр. Бургас, издадено на основание чл.60, ал.1 от КСО въз основа на деклариране на злополука с вх. №5101-02-79 от 22.08.2024 г. на ТП на НОИ – Бургас.

Така ,приемайки ,че са налице предпоставките за уважаване на предявената претенция по чл. 20 ал. 1 КТ ,а именно : 1) наличие на трудово правоотношение между ответника и наследодателя на ищците, 2) настъпила трудова злополука през времетраенето на трудовото правоотношение между ответника и наследодателя на ищците по смисъла на чл. 55 КСО, 3)понесени от ищеца вреди –неимуществени ,психически и физически страдания и ,/ пряка и непосредствена причинна връзка между злополуката и вредоносния резултат,районният съд е приел за основателна така предявената претенция и определил обезщетение за понесени от *** на ищеца вреди по справедливост ,при условията на чл. 52 ЗЗД .

Недоволство от решението са изразили и двете страни ,като ищците считат ,че определеното им обезщетение е твърде занижено и не ги компенсира за действително претърпените болки и страдания вследствие смъртта на *** им ,а ответникът-работодател счита ,че обезщетението е твърде високо ,като поддържа тезата си за проявена груба небрежност от страна на починалия работник,поради което настоява искове да се отхвърлят или размерът на обезщетението да бъде намален с оглед наличието на съпричиняване от страна на работника .

Във връзка с твърденията за проявена груба небрежност от страна на починалия работник ,първоинстанционният съд е изложил обосновани и убедителни мотиви ,които настоящият съдебен състав споделя и към които препраща на осн.чл.272 ГПК :

Отговорността по чл. 200 КТ на работодателя за вреди от трудова злополука или професионална болест, причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 или над 50 на сто или смърт на работника/служителя, се различава от гражданската в ЗЗД по тежест, обхват, предпоставки за възникване, размер на обезщетяване и т.нат. Основанието на тази, самостоятелна в своето приложно поле гражданска имуществена отговорност се обяснява с това, че законодателят поставя върху работодателя професионалния риск от увреждането на работника/служителя, а тя е обективна (няма субективен елемент в правопораждащите я юридически факти). Работодателят отговаря независимо от това, дали негов орган или друг негов работник/служител има вина за настъпването на вредите (чл. 200, ал. 1 КТ), но също така и когато трудовата злополука е причинена от непреодолима сила, чиито вредоносни последици са в пряка или косвена причина с трудовата дейност на работника, или от каквато и да е работа, извършена и без нареждане, но в интерес на работодателя, както и по време на почивка, прекарана в предприятието (чл. 200, ал. 2 КТ). Съгласно чл. 201, ал. 2 КТ неговата отговорност може да се намали, но не при всяко допринасяне, а само когато работникът/служителят е допринесъл с груба небрежност за трудовата злополука. Изложеното обобщава базисните положения в ТР № 45/19.04.1990 г по гр.д. № 33/1989 г. ОСГК на ВК.В своята практика /както е посочил и първостепенният съд /Върховният касационен съд дефинира грубата небрежност по смисъла на чл. 201, ал. 2 КТ като липса на елементарно старание и внимание, пренебрегване на основни технологични правила и правила на безопасност, т.е. тя се изразява в неполагането на онази грижа, която следва да се очаква от най-небрежния, зает със съответната дейност при подобни условия (решение № 21/12.03.2018 г. по гр.д. № 1459/2017 г. III-то ГО, решение № 291/11.07.2012 г. по гр.д. № 951/2011 г. IV-то ГО и мн.др.).

Поради това, ако трудовата злополука е настъпила в резултат на работа с необезопасени машини и съоръжения или без да е проведен точен инструктаж за технологичните правила и правилата за безопасност, поведението на работника/служителя не може да се окачестви като груба небрежност, освен когато от обстоятелствата е несъмнено ясно, че определени негови действия могат да доведат до злополука, увреждаща неговото здраве (решение № 977/14.01.2010 г. по гр.д. № 298/2009 г. и решение № 60/05.03.2014 г. по гр.д. № 5074/2009 г, все на IV-то ГО).

При изпълнение на възложената работа работниците са длъжни да спазват установените за извършването ѝ технологични правила, а и правилата за

здравословни и безопасни условия на труд. Поради това, ако работодателят не е изпълнил задължението си да проведе инструктаж за тези правила, грубата небрежност на работника/служителя по смисъла на чл. 201, ал. 2 КТ е изключена. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, издадена от министъра на труда и социалната политика на основание чл. 281, ал. 5 КТ, работодателят осигурява на всеки работещ подходящо обучение и/или инструктаж по безопасност и здраве при работа в съответствие със спецификата на професията/извършваната дейност и на работното място, като отчита възможните опасности и резултатите от оценката на риска на съответното работно място. Разумното тълкуване на 281, ал. 5 КТ, а и на чл. 2, ал. 1 от Наредбата въвежда задължение работодателят да проведе инструктаж за онези технологични правила и правила за безопасност, които са свързани с трудовите функции на заеманата длъжност от работника/служителя, включително за онези действия или бездействия, които макар да не са сред изрично възложеното, се свързват пряко с характера на изпълняваната работа.

В случая на 16.08.2024 г. на работника К. е възложена задача по разкомплектоване и „насаждане „на арматурни конструкции /колони/, оформени като „пачка“ ,на обект „Комплекс от многофамилни жилищни сгради „-етапно строителство в УПИ в кв.64, местност“Мадика“, СПЗ-гр. Бургас .

Същевременно с договор от 2024 г. „Планекс инфраструктура“ЕООД е възложило на „Вип строй 89“ЕООД изпълнението на кофраж и полагане на бетон на обекта. В изпълнение на този договор ,по същото време и място работниците на „Вип строй 89“ ЕООД в хода на работния процес са включвали и използвали под напрежение многожилни удължители/конкретно това е сторено от М. А. М./Към този договор е подписано и споразумение за съвместно осигуряване на ЗБУТ/здравословни и безопасни условия на труд/при едновременна работа на строежа с ясно дефинирани задължения на длъжностните лица от „Вип строй 89“ЕООД, касаещи безопасността при работа с ел. инструменти и ел. табла/в т. 15 от споразумението изрично е посочено ,че за безопасната експлоатация на ел. съоръжения отговаря собственикът им, т.е. „Вип строй 89“ЕООД/.

Изпълнявайки задълженията си ,К. е допуснал съприкосновение между арматурните конструкции и един от неприбраните удължители под напрежение .При разместване на арматурата напред-назад, за да бъде освободена и закачена на

куката на крана ,се е получило разкъсване и отваряне на изобацията на кабела ,в резултат на което се е затворила веригата между пробива на удължителя към арматурните елементи пред тялото на К. и куката на крана и през него е протекло електричество ,причина за смъртта му.

Тази фактическа обстановка се извлича от писмените доказателства и свидетелските показания и от тях не може да се направи извод за проявена груба небрежност от страна на починалия работник,както правилно е посочил първоинстанционният съд .

На първо място следва да се подчертае ,че в тежест на работодателя е да докаже при условията на пълно и главно доказване възраженията си за наличието на съпричиняване при проявена груба небрежност от страна на работника ,а убедителни доказателства в тази насока не са представени :От разпитаните свидетели –К. и П. ,става ясно ,че същите не са забелязали наличието на многожилен удължител ,както и каквито и да било кабели на строителната площадка .Въпросният удължител явно се е намирал по време на непосредствено настъпване на инцидента върху поставени арматурни колони, доколкото и поставянето на такива се извършвало по време на работния процес по сведения на св. Д. П. – кранист. Също така се установява/както бе посочено по-горе/, че въпросният удължител е бил поставен там от служители на дружеството „Вип строй „ ЕООД, които са го поставили там преди извършване на дейността от починалия К.. Същите са нарушили по този начин правилата на чл.16, ал.1, т.6 от ЗЗБУТ във вр. чл. 415, т.1 от Правилника за безопасност и здраве при работа по електрообзавеждането с напрежение до 1000 V, доколкото е следвало въпросният удължител да бъде премахнат от обекта след приключване на работа с него.

По делото е представена и приета преписката по повод на проверката във връзка с разследване на злополуката на Х. К. , извършена от Дирекция „Инспекция по труда“, гр. Бургас. В рамките на извършената проверка е изготвен и Протокол за извършена проверка №ПР2432012 от 27.11.2024 г. Посочени са серия от извършени нарушения на трудовото законодателство от страна на работодателя, като конкретно за събитията, случили се на 16.08.2024 г. е посочено, че „при осъществяване на дейността за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, работодателят „Вип строй 89“ ЕООД не осигурил ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето на работещите, като допуснал през плочата на втория етаж на сграда

5, тип Б, да бъде опънат многожилен удължител, състоящ се от две части /25 и 20 м./, използван от М. А. М., работещ в посоченото по – горе дружество, за хранване на преносими ел. уреди. Удължителят бил оставен под напрежение, при положение, че работниците които го монтирали и използвани, напуснали обекта. Вследствие на това, при извършване на монтаж на арматурни колони, поради нарушена изолация на удължителя, настъпила смъртта на Х. Г. К., с което била нарушена разпоредбата на чл.16, ал.1, т.6 от ЗЗБУТ във вр. чл. 415, т.1 от Правилника за безопасност и здраве при работа по електрообзавеждането с напрежение до 1000 V. По преписката е представен и протокол за извършена проверка №ПР2446844 от 05.12.2024 г. Констатирано отново са серия от извършени нарушения на трудовото законодателство. Било констатирано, че Х. К. работил без да му бъдат предоставени ЛПС – ръкавици, с което била нарушена разпоредбата на чл.5, ал.1 от Наредба №3 от 19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място във вр. чл.17, ал.1 от същата наредба. Работодателят също така не е предоставил писмена инструкция за безопасна работа при извършване на кофражни и армировъчни работи – нарушение на Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. Приложен е и Акт №02-2400822 за установяване на административно нарушение от 05.12.2024 г., издаден от ДИТ, гр. Бургас за извършено нарушение на трудовото законодателство от страна на „ГЕОПЛАН КЪНСТАКШЪН“ ЕООД в качеството му на работодател. Приложен е и Акт №02-2400821 за установяване на административно нарушение от 05.12.2024 г., издаден от ДИТ, гр. Бургас за извършено нарушение на трудовото законодателство от страна на „ГЕОПЛАН КЪНСТАКШЪН“ ЕООД в качеството му на работодател. Към преписката са приложени и множество писмени доказателства, приети в рамките на извършваната проверка.

При тези данни , ако работодателят не е изпълнил задължението си да проведе инструктаж за правилата при извършване на кофражни и армировъчни работи , грубата небрежност на работника по смисъла на чл. 201, ал. 2 КТ е изключена.

По делото не е установено съпричиняване от страна на пострадалия работник, поради което обезщетението не следва да бъде редуцирано. Установена и причинна връзка между трудовата злополука и част от претендираните от ищците

вреди, но определеният общ размер на обезщетението в размер на 170 000 лева е неоправдано завишен. Съобразявайки претърпените от ищците стрес, болка и мъка от загубата на *** им, близките отношения с починалия им ***, изгубената опора в негово лице в сравнително напредналата им възраст и същевременно отчитайки икономическата обстановка в страната към момента на злополуката, в т.ч. ръста на икономически растеж, стандарта на живот и средностатистическите показатели за доходите и покупателните възможности на населението, при условията на чл. 52 ЗЗД съдът правилно е преценил ,че в полза на *** –М. Е. следва да бъде присъден по-висок размер обезщетение ,доколкото тя е живяла постоянно с починалия си *** /в едно домакинство / и е разчитала на негова финансова помощ в ежедневието си /макар и самият той да има многодетно семейство / ..Докато *** /починал в хода на процеса и заместен от своите наследници / е живеел отделно и от 25 години е разделен с ***,има ново семейство и съпруга ,както и деца от новото семейство ,които го наследяват / .Верно е ,че от показанията на разпитания свидетел –*** на починалия ,той е поддържал близки контакти с *** си и често го посещавал ,но не се установява *** му да е зависим финансово от *** си .*** е живял в друго населено място ,при което очевидно отношенията между *** и *** са били на различно ниво с тези между *** и *** /в подкрепа са и свидетелските показания ,че за преодоляване на страданието на *** била нужна помощ от психолог /Затова съдът счита ,че следва да бъде определено обезщетение в размер на 70000 лева за *** и 30 000 лв. за *** . Искът за разликата до предявения му размер от по 200 000 лева за всеки от ищците като неоснователен подлежи на отхвърляне.

Що се касае до въззивната жалба на третото лице-помагач на ответника по делото ,следва да се посочи ,че тя съдържа единствено твърдения за вътрешните отношения между подпомаганата и подпомагащата страна и такива за изпълнение на задълженията на третото лице във връзка със споразумението с ответника-работодател .В решение №106/16.07.2018г. по гр.д. №4088/2017г. на ВКС, III г.о. е прието, че привличането на трето лице - помагач е обусловено от наличието на правен интерес за страната, която иска привличането /чл.218 от ГПК/. Интересът се състои от постановеното в чл.223 от ГПК действие на решението по отношение на третото лице /установително действие в отношенията на третото лице с насрещната страна и задължителна сила на мотивите в отношенията му с подпомаганата страна/. Интерес е налице в случай, че страната, искаща привличането, има регресни права срещу третото лице, спрямо които правата - предмет на първоначалните иски са

преюдициални, т. е. следва да са в причинна връзка. Следователно правният интерес се определя от материалноправните отношения между привличащия и привлечения, които позволяват при неблагоприятно решение по главните искове, първият да предяви иск против втория, в който процес, по силата на чл.223, ал.2 от ГПК, третото лице ще бъде подчинено на мотивите на постановеното решение. Предпоставките на чл.218 и чл.219 от ГПК са условия за допустимост на акцесорното процесуално правоотношение.

В решение №247/13.06.2012г. по гр.д. №525/2011г. на ВКС, IV г.о., се сочи, че чрез привличането привличащата страна цели при неблагоприятен за нея изход на делото да подчини привлеченото лице на силата на мотивите, за да обезпечи своето правно положение в следващ процес между нея и привлеченото лице.

В случая липсват твърдения на ответника за наличието на нарушения от страна на третото лице-помагач при изпълнение на задълженията му по сключения между тях договор за изпълнение на строителни работи .Под въпрос е възможността за предявяване на обратен иск на главната страна против третото лице ,или на регресен иск . Безспорно е ,че отговорността по чл. 200 КТ е на работодателя,а и в решението липсват категорични констатации за някакво неизпълнение от страна на третото лице.Ето защо и въззивната жалба се явява неоснователна ,доколкото отношенията между двете дружества се уреждат по съвсем различен ред от този по трудовата злополука .Молбата за отмяна на решението в частта ,касаеща отговорността на третото лице-помагач е недопустима .

По тези съображения Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1284/03.06.2025 г. постановено по гр.д. № 272/2025 г. по описа на Бургаския районен съд В ЧАСТТА ,с която „Геоплан кнстракшън“ЕООД е осъдено да заплати на М. Х. Е. от с. Страцин сума над 70 000 лв. и на Г. И. К. сума над 30 000 лв-обезщетение за причинени неимуществени вреди ,изразяващи се в болки и страдания поради смъртта при

трудова злополука ,настъпила на 16.08.2024 г. и преждевременната загуба на *** им Х. Г. К. ,ведно със законната лихва върху сумите ,считано от 16.08.2024 г. до окончателното изплащане на сумите и вместо него ПОСТАНОВИ :

ОТХВЪРЛЯ иска на М. Х. Е. , ЕГН *****,с адрес – с. **, ул. ** № * против „ГЕОПЛАН КЪНСТРАКШЪН „ЕООД ,ЕИК 201432883,сътс седалище и адрес на управление- Бургас ,к-с“Славейков „ ,бл. 161 ,представлявано от управителя Кристиан Дешков ,за сумата над уважения размер от 70 000/седемдесет хиляди /лева -обезщетение за причинени неимуществени вреди ,изразяващи се в болки и страдания поради смъртта при трудова злополука ,настъпила на 16.08.2024 г. и преждевременната загуба на *** й Х. Г. К. ,ведно със законната лихва върху сумата ,считано от 16.08.2024 г. до окончателното изплащане .

ОТХВЪРЛЯ иска на Г. И. К. /починал в хода на процеса и заместен от своите наследници –И. Г. С.,О. Г. С.,Д. Г. К.-лично и със съгласието на своята *** М. Х. Е.,Е. Х. К.-чрез своята *** и законен представител А. М. К.,Е. Х. К.-чрез своята *** и законен представител А. М. К. ,всички от с. ** / против „ГЕОПЛАН КЪНСТРАКШЪН „ЕООД ,ЕИК 201432883,сътс седалище и адрес на управление- Бургас ,к-с“Славейков „ ,бл. 161 ,представлявано от управителя Кристиан Дешков ,за сумата над уважения размер от 30 000/тридесет хиляди /лева -обезщетение за причинени неимуществени вреди ,изразяващи се в болки и страдания поради смъртта при трудова злополука ,настъпила на 16.08.2024 г. и преждевременната загуба на *** й Х. Г. К. ,ведно със законната лихва върху сумата ,считано от 16.08.2024 г. до окончателното изплащане .

В ОСТАНАЛАТА част ПОТВЪРЖДАВА решение № 1284/03.06.2025 г. постановено по гр.д. № 272/2025 г. по описа на Бургаския районен съд.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____